

EENE MOEDER

door

Jul KREKEL.

Z^E zaten dáar, sprakeloos, half vervrozen, bibberend van kou: 'n oud wijf, in haar zwarten kapmantel gewikkeld, lik 'n doode in 'nen pelder, de kap in de oogen getrokken, dat alléén 'n lange spichtige jodenneus, met 'n bengelende droppel aan, uitstak en zich op den muur, in 't knetterend olielicht afteekende als 'n slangensnavel.

Voor haar, hurkte heur vent; op 'n lagen stoel zonder leuning en zoowel gezitseld, dat z'n oude hespen als 'n kegelbal, langs onder doorkeken. Z'n kop stak in 'n versleten vilt en lag brandend in z'n verdorde palmen; en tusschen z'n vingeren streuvelden de verwarde haren uit van 'n langen, rossen baard; en onder 't gerimpeld voorhoofd draaiden twee vlamme kolen.

Niets en roerde in de kamer, dan 't eentonig